

Въ тоя край той заработва за повдигане революционния духъ на населението и организиране на едно възстание, което ще има за предимство, освенъ другото, и близкото съседство на сръбската граница. Но едно обстоятелство заставяло доктора да бжде извънредно предпазливъ: близкото съседство на софийския митрополитъ Доротей, който прекарвалъ доста време въ Берковица. То изпълвало съ лоши предчувствия душата му.

За да потвърди истинността на получаванитѣ рапорти предъ Али-паша, Манолъ предприема, въ свръзка съ подготовката на едно възстание въ Берковско и Ломско, организирането на една възстаническа чета. Тая задача възлага на нѣкой си воевода Василь Ганчевъ, снабдява го съ 1000 турски лири и го изпраща отъ Цариградъ за Берковица, като иска и съдействието на Мирковичъ. Но тъй като Манолъ държалъ въ течение на тия си планове и владиката Дорчо (Доротей), докторътъ поглежда подозрително на тая работа и взема всички мѣрки да нѣма никаква намѣса въ едно дѣло, въ което има прѣстъ владиката. Той предчувствувалъ, че тоя последниятъ ще го използува чрезъ предателство, за да се препоръча предъ Високата порта като най-подходящъ кандидатъ за екзархъ.

Тия предчувствия се напълно оправдали отъ всички по-нататъшни маневри и действия на Доротей спрямо него. Той прави всичко възможно да го замѣси документално въ подготвянето на чета и възстание. Изпратениятъ воевода Василь Ганчевъ не билъ на висотата на възложената му роля и скоро станалъ орждие подкупникъ въ ржцетѣ на Доротей. Въ измисленитѣ си списъци за четници и възстаници той поставя и името на доктора, при всичко, че тоя избѣгвалъ да има всѣкаква свръзка съ него. За да може да вплете Мирковича въ престжплението „бунтъ противъ турската държава“, владиката прибѣгва до измислени писма отъ Маноля до доктора, а сжщо се домогва и до услугитѣ на своитѣ слуги, безъ да се стжписа да пожертвува на амбициитѣ си единъ простъ и наивенъ българинъ, на име Брайко, роднина на единъ отъ слугитѣ, който сжщо отива на заточение заедно съ доктора. Всичко това долно предателство, отъ което пострадаха не малко българи изъ него край, Доротей извършва, за да спечели въ очитѣ на великия везиръ благоволенieto му при разрешаване въпроса за екзархъ.

Когато всички разпити на арестуванитѣ лица по готвеното възстание въ Берковско не дали явни и несъмнени доказателства за виновността на Мирковичъ, и благодарение голѣмата му и на